

په اروپا کی دمیشه افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

2013-06-23

جهاد دشمنان آزادی علیه رسانه ها و کمسیون حقوق بشر

اکنون که خروج قوای غربی از افغانستان نزدیک شده است، عناصریکه در ضمیرشان عشق به دیکتاتوری مذهبی شعله میزند ولی برای اینکه بتوانند در چپاول سیل پولهای خارجی اشتراک کنند تظاهر به اعتقاد به دموکراسی میگردند، به اصل خود رجعت میکنند. حمله به اشخاص، نهادهای وقوانینی که روحیه دموکراتیک دارند از طرف همین نوع اشخاص پلان و اجرا میگردد. اینها را میتوان طالبان دولتی نامید. حضور آنها از ارگ و ولسی جرگه گرفته و تا شورا های ولایتی و ارگانهای محلی مشهود است. اینها حقوق و آزادیهای مردم افغانستان را بدستور کشورهای خارجی درپیش قدم های طالبان قربانی میکنند تا مگر آنها راضی به مذاکره شوند و مصونیت این آقایان را تضمین کنند.

به تعقیب تکفیر و تعلیق قانون منع خشونت علیه زنان چند روز قبل یک طالب دولتی جهاد علیه رسانه ها را اعلام نمود. همزمان با این حرکت، آقای کرزی دست به اقدام عجیب و خطرناک دیگری زد. آقای کرزی بعوض ابقای کمیشنرهای صادق، مسلکی و متجرب قبلی، افرادی را که وابستگی شان به جنگسالاران و ناقضین حقوق بشر بر هیچکس پوشیده نیست و فاقد دانش و تجربه کاری لازمه میباشد در پست کمیشنران مذکور مقرر داشت. بدین ترتیب میتوان دید که سرخ جهاد علیه حقوق و آزادیهای بشری به ارگ میرسد. آقای کرزی که قدرت دولتی را بکمک متحدین جنگسالار خویش به گروگان گرفته است، میخواهد برای ابقای قدرت خود و متحدین خویش کنترل مؤسساتی را که مدافع قانونیت، شفافیت، حقوق و آزادیهای بشری اند، بدست خدام جنگسالاران متحد خویش بسپارد و این مؤسسات را از محتوای اصلی آن خالی سازد. چگونه میتوان به این خدام اعتماد کرد؟ چگونه کمسیون حقوق بشر با داشتن کمیسارهای ازین نوع، مستقل بماند؟ آیا اسناد جنایات سه دهه اخیر با موجودیت این خدام در کمسیون مصون خواهد ماند؟ جواب ما به همه این سوالات منفی است. با تقرر این اشخاص کرزی به پشت کمسیون مستقل حقوق بشر خنجر زده است. جنون قدرت و هراس از رانده شدن به حاشیه، علت کارها و اعمال دیوانه وار آقای کرزی و متحدین انتخاباتی اش در ماه های اخیر است. بیجهت نیست که یک متحد مهم کرزی یعنی "مارشال" او چندی قبل والی ها را مخاطب قرار داده گفت که اگر بعد از انتخابات خودش و مجاهدینش (بسیاری از والیها) در قدرت شریک نباشند، با اسلحه مخفی خود به کوه رفته و یاغی میشود. رئیس ارکان قوماندانان اعلی قوای مسلح، یعنی عبدالرشید دوستم منتظر انتخابات هم ننشست و یکسال قبل از آن یاغیگری را شروع کرده و اخیراً با ملیشیه های خود به خانه والی جوزجان حمله ور شده است.

در پارلمان عناصر عقب‌گرای افراطی چون قاضی نذیر احمدحنفی و عبدالستار خواصی به بلندگوی این جهاد نا مقدس علیه حقوق و آزادیهای انسانها تبدیل شده اند. عده دیگری بدبختانه در بین شان برخی زنان هم موجود اند، در تطبیق دسایس عقب‌گرایانه طرح شده در خارج از سرحدات افغانستان فعالانه سهم میگیرند. یک نظرگذرا به اعمال قاضی نذیر طی سالهای گذشته معیار خوبیست برای تخمین سهمی که وی و شرکایش احتمالاً در سالهای نود علیه تمدن و حقوق بشر ایفا کرده اند. قاضی نذیر احمد حنفی متعلق به جمعیت اسلامی ربانی بوده و از افراد اسماعیلخان است. تورن اسماعیل با سوء استفاده از قدرت خویش زمینه آمدن ویرا به به ولسی جرگه مساعد ساخته است. قاضی نذیر در واقع نماینده مردم هرات نبوده بلکه نماینده اسماعیل خان در ولسی جرگه است. به گزارش خبرگزاری بست باستان بتاريخ 8 میزان سال 1391 قاضی نذیر با راندن موتر خویش بر سه نفر محصل پوهنتون تعلیم و تربیه کابل که در اعتراض با نامگذاری پوهنتون شان بنام برهان الدین ربانی در مقابل پارلمان مصروف تظاهرات بودند، آنها را زخمی ساخت. معلومات این آقا مورد بازپرس قانونی قرار نگرفت. وی حتی حاضر نشد از محصلین زخمی شده معذرت بخواهد. با این نوع عملکرد قاضی نذیر ثابت ساخت که از نمادهای دموکراسی متنفر است و وقتی تعصب سیاسی اش تحریک گردد حاضر به هرگونه قضاوت میباشد. برداشتهای قاضی نذیر و شرکا از اسلام، با اصول این دین و تقاضا های عصر ما فاصله زیاد دارد. علاوه بر ایشان خواستههای سیاسی خویش را جامعه مذهبی میدهند. در یک انترویو با خبرگزاری پامیر در برابر این سوال که علت مخالفت وی با قرارداد استراتژیک با ایالات متحده چه است، قاضی نذیر چنین اظهار داشت: " اگر به دو مورد مهم اشاره کنیم ایجاد بانک های سودی و همچنان تصمیم گیری در مورد همسایگان است. در قرارداد گفته شده که در صورت نیاز بر چگونگی رفتار با آنان (همسایگان) تصمیم گرفته خواهد شد... در حالیکه هنوز هم تداوم حملات از خاک ما به پاکستان ادامه دارد(!؟)" درینجا دیده میشود که قاضی نذیر از موضوع کم اهمیت "بانکهای سودی" برای پوشش هدف اصلی اش، یعنی دفاع از منافع استراتژیک ایران استفاده میکند. بیجهت نیست که حتی برنامه پشتوی رادیو ایران نیز با قاضی نذیر منظمأ مصاحبات انجام میدهد.

عبدالستار خواصی که از نظر عقاید، روابط سیاسی و موضعگیریها در پارلمان با قاضی نذیر بسیار نزدیک است، وظیفه جهاد با آزادی رسانه ها را عهده دار گردیده و این هدف خویش را در یکی از جلسات ولسی جرگه به صراحت ابراز داشت. اعلان جهاد توسط خواصی یک امر تصادفی نیست. طبق گزارش خبرگزاری جمهور؛ عبدالحمید مبارز رییس اتحادیه ملی ژورنالیستان بتاريخ 27 جوزا در یک نشست خبری در ارتباط با گفته های عبدالستار خواصی گفت: " دولت افغانستان در این اواخر بنا به هر دلیلی می خواهد فشار علیه رسانه های آزاد را بیشتر کند. اعلامیه شورای علما، اظهارات اخیر وزیر فرهنگ در شورای ملی و گفته های عبدالستار خواصی عضو مجلس نمایندگان، از جمله فشارهایی است که در این اواخر متوجه رسانه های آزاد شده است. وقتی قانون رسانه های همگانی، قانون اساسی و نهاد مسوول در امر رسیدگی به تخلف های رسانه ای موجود باشد؛ هیچ نهاد و هیچ شخصی حق چنین اظهارات غیرمسوولانه ای را در مورد رسانه ها ندارد".

کمیتة حقوق بشر فارودر سالهای نخست بعد از سقوط رژیم طالبان طی تبصره های خویش تحولات را بررسی انتقادی نموده و از همان آغاز بدین نظر بود که اگر خراجیها جنگسالاران را بالای مردم افغانستان تحمیل نمیکردند ضرورتی به تمثیل دموکراسی نداشتند. مردم افغانستان از سالهای 1963-1973 تجربه دموکراسی طبیعی را داشتند و خودمیتوانستند به این شیوه حکومتداری به اتکای خود دست یابند. ممثلین دموکراسی که حالا در پوست اصلی خود ظاهر شده اند، عمر کوتاه دارند. از افراد و سازمانهای طرفدار دموکراسی دعوت میکنیم که در دفاع از دموکراسی با هم همکاری کنند. امید داریم آرزوی که مردم ما به خود آگاهی ملی برسند و به عناصر ضد ملی و ضد دموکراسی نه بگویند دور نباشد.

"کمیتة حقوق بشر فارو"

